

DOTACJE DLA ROLNIKÓW

Osadnicy na Ziemiach Odzyskanych otrzymają po 10.000 zł, konie i pomoc w zbożu 2.234 miliony zł kredytów na budynki gospodarskie

WARSZAWA (PAP). — Ministerstwo Ziemi Odzyskanych uruchamia kredyty dotacyjne, mające ułatwić przesiedlenie na Ziemi Odzyskane rolnikom, którzy nie posiadają w dostatecznej mierze własnych środków na początkowy okres zagospodarowania się na zagrodach.

Do korzystania z dotacji, uprawnień są małorolni i bezrolni, przesiedlający się z Polski Centralnej, a nie posiadający dostatecznych środków własnych. Dotacja nie przysługuje rolnikom, posiadającym średnie i większe gospodarstwa rolne.

Wysokość dotacji dla pojedynczej rodziny została ustalona na 10.000 zł, z czego 3.000 zł wypłacać się będzie w gotówce, resztę w zbożu — po ośdleniu się.

Na Ziemiach Odzyskanych istnieje nadal dogodne warunki dla osadnictwa rolnego — zwłaszcza w niektórych powiatach województwa szczecińskiego, oraz w powiatach Ełk, Gołdap i Oleśko woj. białostockiego.

W chwili obecnej stosunki gospodarcze na Ziemiach Odzyskanych uległy znacznej poprawie. Znajduje się tu około 5,5 miliona ludzi; pracuje wydajnie przemysł; w dużej mierze zlikwidowano odłogi i powiększono ilość rolnictwa żywego. Skutkiem dowodu inwentarza żywego w ciągu 3 kwartałów 1947 r. liczbę koni zwiększyła się o 90 tysięcy sztuk, zaś liczbę krów o 200 tysięcy sztuk.

Obserwuje się również poważne zmiany na rynku pracy. W każdym niemal powiecie Ziemi Odzyskanych ujęte się obecnie zapotrzebowanie na robotnika.

Pomoc Państwa przeznaczona jest głównie dla osadników, którzy przybyli na Ziemi Odzyskane w roku bieżącym. Uruchomiony został dla nich kredyt (średnioterminowy — w

wysokości 400 mil. zł, oraz krótkoterminowy — 300 mil. zł) na pomoc w zasiewach i orce jesiennej.

Nadeszły na Ziemi Odzyskane transport 10.000 koni duńskich, zostanie rozdzielony wśród nowoprzybytych osadników.

Na pomoc ludową przeznaczono w roku bieżącym 2.234 milionów złotych.

MASY PRAGNĄ POKOJU

OBCHODY w Niemczech ku czci ofiar faszyzmu miały charakter znacznie szerszy niż dotychczas. W obchodach uczestniczyli nie tylko przedstawiciele państw zachodnich, ale i przedstawiciele państw obozu przeciwnego, odbyły się one nawet w Monachium, w Kassel i w Hamburgu. W Berlinie natomiast demonstracyjnie przeciw zbrodniom hitlerowskim 300.000 ludzi.

Dlatego to zachodnie władze okupacyjne, zwłaszcza w sektorze amerykańskim, tak niechętnie patrzyły na tłumy potępiające okrucieństwa SS-manów i realizatorów teorii wyniszczenia narodów? Wszak z rak operować Hitlera ginęli w obozach również Amerykanie, Anglicy, Francuzi...

Odpowiedź na to pytanie jest łatwa: setki tysięcy ludzi biorących udział w obchodach występowały nie tylko przeciwko katom z Oświęcimia, Dachau i Mauthausen. Pięć tysięcy ludzi, którzy przed czterema laty, jak i tych, którzy zagrabili mu rzeźnię teraz.

Gdy Anglicy i Amerykanie przywracają do życia najbliższych współpracowników „fuehrera”, gdy wykradają ich z obozów, do swych zbrojowni, gdy zjednyują dla siebie dowódców szturmujących i otaczają ich czułą opieką małżonki powieszonych w Norymberdze zbrodniarzy — nie należy się dziwić, że nie lubią manifestacji, w których nadają hasła

na rzecz pokoju i współpracy narodów.

Ludzie sprawujący dziś władzę okupacyjną w Niemczech zachodnich, związani są licznymi węzłami z właścicielami koncernów, zabiegającymi o nowe zamówienia armat, czołgów, samolotów i wyposażenia wojsk. Trudno im się zachęcać hasłem rozumianym w Monachium przeciwko nienawiści rasowej, przeciwko podżegacom wojennym, przeciwko rozbijaniu Europy na dwa wrogie obozy. Nieodrobna im także doznawać uczuć radości zarówno z rąk założenia w Hamburgu kamienia węgielnego pod pomnik ku czci ofiar faszyzmu, jak i z okazji rzuconych przy tym hasła: „Chcemy pokoju!”

Wszakże, że nawet w Monachium padły takie słowa: „Niemcy dopiero wtedy mogą żądać dla siebie sprawiedliwości, gdy naprawią krzywdy wyrządzone innym narodom”. A wiadomo, że naprawa krzywd może się odbywać tylko w trwałej pracy pokojowej.

Manifestacje niedzielne w Niemczech stanowią dowód, że polityka montowania frontu przeciwko państwom ludowym nie znajduje uznania nawet w niemieckich masach. Jest to zatem zjawisko niezwykle wagi.

Bo wystarczy, żeby masę dostrzegły, iż są spychane w przepaść wojny — aby jej propagatorzy pozostali sami. A sami oni nie chcą wojować. Własnym wysiłkiem nie chcą nawet zwyciężyć. Oni tylko pragną osiągnąć ze zwycięstw korzyści.

Wiceminister Wysokości oświadczył, że posiedzenia nie można uważać za sesję rady ministrów spraw zagranicznych, ponieważ między obradującymi znajduje się tylko jeden minister. Przypomniał on, że ZSRR proponował zwołanie sesji 4 ministrów, lecz gdy Stany Zjednoczone i Wielka Brytania wysłały tylko zastępców ZSRR wydelegował również zastępcę ministra Molotowa.

Założenia rządów w sprawie b. kolonii włoskich przewidują: Związek Radziecki pragnie oddać Libię pod nadzór włoski. Wielka Brytania żąda dla siebie Cyrenajki (powiększonej kosztem Trypolitanii) — oraz odroczenia decyzji w sprawie Trypolitanii i Fezzanu na rok.

USA popierała stanowisko W. Brytanii.

Francja proponuje odroczenie decyzji na rok.

Wszystkie cztery mocarstwa zgadzają się na oddanie Somali Włochom.

Awanturnicze plany brytyjskiej Partii Pracy Plany dywersji w partiach krajów demokracji ludowych

PRAGA (APL). — W Wiedniu potwierdzają wiadomość o opracowaniu w ramach Komitetu Międzynarodowego Konferencji Socjalistycznych COMISCO szeroko zakrojonego planu konspiracyjnego. Polega on na przenikaniu dywersantów i szpiegów do zjednoczonych partii robotniczych powstałych w krajach demokracji ludowych.

Przedstawiciele trzech mocarstw znowu z wizytą na Kremlu

MOSKWA (PAP). — We wtorek o godz. 18-tej czasu miejscowego przedstawiciele trzech mocarstw zachodnich udali się na Kreml w celu spotkania się z Molotowem.

Wszyscy trzy przedstawiciele mocarstw zachodnich po zakończeniu rozmowy z ministrem Molotowem — odmówili dziennikarzom jakichkolwiek komentarzy. Ambasador USA Bedford Smith oświadczył jedynie, że w konferencji brał udział ze strony radzieckiej przez ministra Molotowa dyrektor trzeciego Departamentu Radzieckiego Ministerstwa Spraw Zagranicznych Smirnow i jeden z rzeczowników radzieckich do spraw Niemiec.

Korespondenci donoszą, że wracając z Kremla do ambasady brytyjskiej na zwykłą w takich wypadkach naradę, trzech przedstawicieli mocarstw zachodnich „wyglądali wesołe, niż po którymkolwiek z poprzednich spotkań na Kremlu. Wtorkowa konferencja na Kremlu, która trwała półtorę godzinę była najkrótszą z tych wszystkich, jakie odbyły się dotąd w toku obecnych rozmów.

Libia, Erytrea, Somali... Narady w sprawie b. kolonii włoskich

PARYŻ (APL). — Posiedzenie przedstawicieli 4 mocarstw w sprawie b. kolonii włoskich poświęcone było jedynie sprawom formalnym. Mocarstwa opublikowały swe zalecenia, ujawniając, że podjęto decyzję istniejącą nie tylko między Związkiem Radzieckim a mocarstwami zachodnimi, ale również w obozie zachodnim.

Wiceminister Wysokości oświadczył, że posiedzenia nie można uważać za sesję rady ministrów spraw zagranicznych, ponieważ między obradującymi znajduje się tylko jeden minister. Przypomniał on, że ZSRR proponował zwołanie sesji 4 ministrów, lecz gdy Stany Zjednoczone i Wielka Brytania wysłały tylko zastępców ZSRR wydelegował również zastępcę ministra Molotowa.

Założenia rządów w sprawie b. kolonii włoskich przewidują: Związek Radziecki pragnie oddać Libię pod nadzór włoski. Wielka Brytania żąda dla siebie Cyrenajki (powiększonej kosztem Trypolitanii) — oraz odroczenia decyzji w sprawie Trypolitanii i Fezzanu na rok.

USA popierała stanowisko W. Brytanii.

Francja proponuje odroczenie decyzji na rok.

Po instrukcje do USA wyjechał brat de Gaulle'a

PARYŻ (APL). — Prezydent Paryża Pierre de Gaulle (brat generała), udał się na zaproszenie rady municypalnej Nowego Jorku do Stanów Zjednoczonych.

Pierre de Gaulle jest dyrektorem banku „Union Parisienne”, związanego z zakładami zbrojeniowymi Schneider — Creusot i z trustem olejowym Wendela.

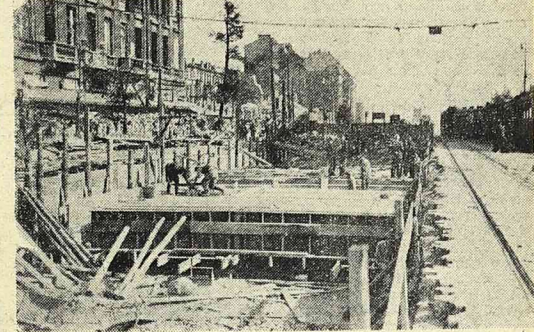
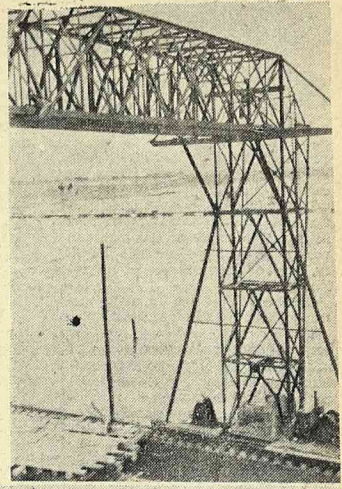
Koła dobrane poinformowane twierdzą, że Pierre de Gaulle otrzymał polecenie omówienia w Departamencie Stanu przyszłych planów związku z działalnością gen. de Gaulle'a we Francji.

Wyrok w procesie o milionowe nadużycia

ŁÓDŹ (PAP). — Sad Okręgowy w Łodzi, ogłosił wyrok w sprawie milionowych nadużyć w Centrali Zbytu Porcelany, Fajansu i Wyrobów Szklanych. Oskarżony Kowa

MOST ŚLĄSKO-DĄBRÓW
SKI NA WISLE, WSPANI
NIAŁE DZIEŁO LUDZI
PRACY NASZEGO OB
GŁĘBIA, NABIERA JUŻ
KSZTAŁTÓW. NIEDŁUGO
POŁĄCZY ON STARĄ
WARSZAWĘ ZE WŚCHOD
NIA CZĘŚCIĄ STOLICY.
STAJĄC SIĘ OZDOBĄ
BOHATERSKIEJ
WARSZAWY

A NA LINII ŚREDNICO
WEJ W ALEI SIKOR
SKIEGO POWSTAŁE
ODBUDOWY WANY OB
SZERNY TUNEL. W PO
BLIZU GMACHU BANKU
GOSPODARSTWA KRAJO
WEGO WYRASTAJĄ WIĄ
ZANIA, BY Z CZASEM
UNIEŚĆ NA SOBIE CIĘ
ZAR CAŁEJ ULICY

»Stowarzyszenie Londyńskich Kombinatorów«

Dawni polscy sztabowcy w roli »spółeczników«

Tuż przed opuszczeniem Szkocji (około czterech miesięcy temu) czytaliśmy w tamtejszej prasie oficjalne wypowiedzi właściwych czynników brytyjskich, iż fundusze Stowarzyszenia Polskich Kombinatorów zostaną poddane szczegółowej kontroli. Pamiętam, iż wiadomość ta wywołała wśród nas żołnierskich Polskiego Korpusu Przysposobienia i Rozmieszczenia wielkie zadowolenie.

Cóż się więc takiego stało? Dlaczego nasz żołnierz, »odetchnął«, gdy Brytyjczy »położyli rękę« na funduszach organizacji noszącej tak piękną nazwę?

Chcąc dać odpowiedź na to pytanie, musimy cofnąć się do czasu, gdy Polskie Siły Zbrojne w W. Brytanii likwidowano, tworząc na ich miejsce P. K. P. R.

Jeden z moich byłych kolegów ze Szkoły Podchorążych w Guer - Coet quiden postanowił wspólnie z kilkoma dobranymi ludźmi założyć Stowarzyszenie Polskich Kombinatorów w W. Brytanii. Ponieważ »kręcił się w pobliżu Sztabu Naczelnego w Londynie, uzyskał zezwolenie i potrzebne fundusze. W przyszłości wydatki S. P. K. miały pokrywać składki członkowskie.

Wkrótce dowiedzieliśmy się, iż powstaje S. P. K. mające na celu: 1. skupianie jak największej ilości Polaków, byłych kombinatorów w W. Brytanii, 2. udzielanie porad prawnych tym, którzy - nie obeznani z nowym środowiskiem - wchodzi w B. R. i 3. tworzenie świetlic i bibliotek, z których zdemobilizowany żołnierz mógłby bezpłatnie korzystać.

Powstanie powyższej organizacji powitał żołnierz masowy z entuzjazmem. Składek członkowskich w wysokości 1 szillinga miesięcznie opłacano regularnie. Pospały się próby o porady, zaspokajano dokłady odpowiedzi. W oddziałach przedstawiali S. P. K. organizowali pogadanki o tym, jak należy żyć w środowisku brytyjskim, by nie zrażać sobie tubylców. Uczono się języka angielskiego itd. itp.

W tym czasie szereg mających »wiele do powiedzenia« londyńskich sztabowców traciło dobrze płatne stanowiska w P. S. Z. w związku z powstawaniem P. K. P. R.

W oddziałach P. S. Z. istniały idące w miliony funtów steryngów »fundusze polskie« powstałe ze składek żołnierskich, ze sprzedaży odpadków kuchennych, z różnych imprez, zabaw tanecznych itp.

Fundusz ten w ciągu sześciu lat - zamiast być użytkowany na poprawę bytu żołnierza - »marnował się w kasach oddziałów, gdyż szefowie pieniędzy, trzymając się »cichych« zarządów sztabu londyńskiego, nie respektowali zazwyczaj kwitów przedstawianych im przez pomniejszych dowódców za poczynione zakupy.

Pieniądze te należały do wszystkich żołnierzy P. S. Z. Rządząca wszechwładnie klika postanowiła jednak »ofiarować« je Stowarzyszeniu Polskich Kombinatorów, obsadzając w nim wszystkie ważniejsze stanowiska »ustępującymi« sztabowcami z Londynu.

Wynagrodzenia za nowe »funkcje« były w Stowarzyszeniu tak duże, iż pokrywały w zupełności dawne potrzeby. Ludzie, którzy kosztom wielkiego wysiłku i wielu godzin pracy założyli Stowarzyszenie, zostali bądź usunięci, bądź usunęli się sami, widząc do czego zdążają nowe władze S. P. K.

Władze te zagarnęły w krótkim czasie wszystkie »fundusze polskie« oddziałów, otrzymując ze Sztabu w Londynie formalne zezwolenie na pobranie i dysponowanie majątkiem według swego uznania.

Każdy dawny oddział P.S.Z. posiadał szereg maszyn do pisania i szycia, aparatów radiowych, przyborów krawieckich, frizerskich, szewskich, kancelaryjnych warsztatowych itp. za kupionych właśnie z »funduszy polskich«. Pewnego dnia, trzeba było to wszystko zapakować i odesłać do wyznaczonych zbiorni.

Sprzęt ten miał być w części sprzedany w części zaś używany w świetlicach i warsztatach mających wkrótce powstać pod zarządem S. P. K. Inżynierowie, technicy, specjaliści i inni fachowcy prosili o otwarcie im warsztatów pracy i pożyczanie potrzebnych narzędzi, zobowiązując się po pewnym czasie albo spłacić ich wartość, albo je zwrócić.

Punkt obserwacyjny

»Przyjeżdża moja szkoła...«

Są ludzie, którzy mówią: »Wystawa już się właściwie skończyła«.

Odpowiadamy im: »Wystawa się dopiero zaczyna...«

»Teraz dopiero przybywają ci, dla których była budowana.

Kto jeszcze może przyjechać na WZO: - pytają ludzie czasów dawnych. - Nikt już chyba »ważniejszy« nie przyjeżdże?

Chyba tylko młodzież, wojsko, chłopci, robotnicy, inteligencja pracująca. Ale co to da?

W pytaniu: »ale co to da?« tkwi straszące oskarżenie ludzi dawnego aurtamentu, którzy powodzenie wystawy mierzyli miarą płaconych rachunków po restauracjach, miarą w pilych butelkach czy zakupionych przedmiotów luksusowych.

Nasza Wystawa jest inna.

Dlatego też jest dziś najpiękniejszą w złotym słońcu września, gdy rozbrzmiewa gwarem młodzieży, gdy srebrzy się śmiechem dzieci, barwi mundurem wojskowych, strojów

z wynagrodzeniem za używanie. Odpowiedzi na te podania brzmiały za wszelką cenę: »Jeśli zapłacicie od razu, to potrzebne nam sprędy do stancie; jeśli nie macie pieniędzy, pracujecie w zakładach przez nas kierowanych«.

Niewielu żołnierzy zgodziło się na takie warunki, większość z nich poszła do pracy w eglielni czy kopalni gdzie przynajmniej otrzymała większe wynagrodzenie.

Nie dziwcie się zatem Czytelnicy, gdy wasz mąż, syn, brat czy znajomy, znający nawet dobry fach, lepi w Anglii cegły z gliny, wyciera pod ziemią węgiel czy od rana do nocy pracuje na roli. Zawszeż to do Stowarzyszenia Polskich Kombinatorów, które chciało go wyzyskać dla własnego interesu.....

Czy więc można dziwić się żołnierzom P. K. P. R. iż wycofali się z szeregow S. P. K. pozostawiając mu

nazwę »Spółki Paru Kombinatorów«? Nagły spadek ilości członków oraz szereg zażaleń na S. P. K. skierowanych do odpowiednich władz brytyjskich spowodował, iż władze te zmuszone były zainteresować się funduszami i działalnością tej »Spółki« - mimo popierania jej przez byłego Sztab Naczelny a następnie przez Inspektora P. K. P. R.

W Polsce znajduje się obecnie większość byłych żołnierzy na Zachodzie, zainteresowanych tą sprawą. Sądzę iż będą wyrażać iść mi - prosząc tą drogą Ambasade Rzeczypospolitej Polskiej w Londynie o poinformowanie nas: czy władze brytyjskie zajęły się sprawą gospodarki funduszy SPK? Czy Stowarzyszenie przesłało odpowiednim władzom w Polsce część funduszy należnych powracającym do kraju żołnierzom.

KAZIMIERZ DOBRZEŹCKI

Robotnicy, chłopci inteligencji

o wzorowej zagrodzie na WZO

Jak donosiłmy, Naczelny Komisarz Odbudowy Wsi rozpiął ankietę na temat wzorowej zagrody, której model znalazł się na Wystawie. Głosy zwierzających Wystawę będą miały dużą wagę przy planowaniu dalszej odbudowy i przebudowy wsi.

Oto co pisze po zwiedzeniu Zagrody Wzorowej robotnik (cytujemy dosłownie, nie przeprowadzając żadnych zmian):

»Przedstawiona tu zagroda wiejska za sługuje na dobrą opinię i powinna być wprowadzona w życie w ramach planu trzytyletniego. Za zbudowanie tej wzorowej zagrody należy się Naczelnemu Komisarzowi Odbudowy Wsi odznaczenie.

IRENEUSZ KARPINSKI

Stacja Zduska Wola, Dom PKP Nr 4«.

Poznajmy teraz głos przedstawiciela klasy chłopskiej:

»Taką zagrodę, winien posiadać każdy chłop - mały i średni w dzisiejszej Polsce demokratycznej. Tylko takie warunki chłopu małorolnemu mogą doprowadzić do lepszego i kulturalnego życia w naszym kraju.

Przedstaw. Zw. Samopomocy Chłopskiej z Kępna, Woj. Poznańskiego«.

A oto dalsza opinia grupy zwierzających:

»Praktyczne rozwiązanie przestrzenne i pomieszczenie inwentarza niech służy za przykład dla odbudowy wsi polskiej.

WOJEW. ZWIĄZEK SAMOPOMOCE CHŁOPSKIEJ POZNAŃ

Zrzeszenie Hodowców Owiec

Zrzeszenie Hodowców Trzody Chlewniej

Zrzeszenie Hodowców Owiec

»Województwa poznańskiego«.

Znamienym jest też głos oficera pochodzącego z ludu:

»Pięknie urządzone zagrode chłopską podziwiają żołnierze jednostki wojskowej z Białegostoku. Jako syn chłopca, znając dolę i niedolę ludu wiejskiego, od »a« do »z«, z wielką radością oglądam tę zagrodę. Cieszę się niezmiernie, że warunki życia naszego chłopca nie są w dzisiejszej naszej rzeczywistości obce. Jedne dla Rządu Zagrode jest pomysłem dobre. Gdy nasz chłop mógł jak najprędzej mieszkać w takich warunkach! «

Por. DZIUNIAK«.

Oto kilka wypowiedzi. Pragnęlibyśmy, aby ci z naszych Czytelników, którzy oświetlali dół roli na WZO, wypowie działeli się na temat zagrody, pokazu hodowlanego, działu TOR i in.

Chętnie udzielimy miejsca na łamach naszego pisma wszystkim, którzy na ten temat napiszą.

Wśród czasopism

O Koperniku, surrealizmie i garderobie Picassa

TAK, jak przypuszczaliśmy, echa Kongresu wrocławskiego zapelniają niemal całą prasę literacką już od dwu tygodni. Poza przedrukami cenniejszych przemówień na Kongresie, poza materiałem fotograficznym i rysunkowym, wciąż jeszcze publikowanym, spotyka się już tu i ówdzie niesmiałe jeszcze próby zbliżania do wrocławskich efektów i plonów obrad wrocławskich. Piszący: meśmiale, gdyż zbyt niewielki dystans czasu dzieł autorów od pamiętnych dni wrocławskich, by mogli rzucić już konkretyzowane i gotowe sady.

Kazimierz Brandys w »Kućnicy« pisze po prostu:

»Nie wahałbym się nazwać tych czterech dni, od 25 do 28 sierpnia 1948 roku, chwilą historyczną, mimo, iż podobne słowa często padają miarą nadużyć i dziennikarskiej przesady. Ale pamiętajmy o tym, że historia - to przemiany nie tylko materialne, lecz także towarzyszące im przeobrażenia w umysłach ludzkich i stosunku człowieka do rzeczywistości. Takich przeobrażeń niewątpliwym dowodem pozostanie Światowy Kongres Intelektualistów we Wrocławiu«.

Charakterystyczne są również słowa »Trybuny Wolności«:

»Manifest, uchwalony przez Kongres, nie będzie świadkiem papieru. Czego jeszcze trzeba - i o tym mówiło się wyczerpująco na Kongresie - by postępowi intelektualni, mistrze kultury, zwiastowali się z masami ludowymi, by zrozumieli do głębi tę prawdę, że niemożliwa jest ucieczka od społeczeństwa«.

»Odra« ostatni swój numer poświęca w całości Frombortowi z okazji otwarcia tam Muzeum Kopernikowskiego, na którym według programu miała być obecna również część uczestników Kongresu.

Kopernikowski numer »Odry« za pełnią dotkliwą lukę, jaka powstała wokół naszych znajomości Ziemi

Mazurskiej i Warmińskiej. Temat jest również specjalnie aktualny z okazji obchodzonych właśnie »Dni Torunia«.

Do tematu Mazur i Warmii powraca również po raz drugi na szpaltach »Odrodzenia« Jerzy Putrament. O wadze, jaką przywiązuje się u nas do »odkrywania« tej najmniej znanej polaci Ziem Odzyskanych, świadczy najlepiej druga nagroda »Odry«, przyznana Stefanowi Sulimie za jego zbiór reportaży »Ziemia odnaleziona przez nas«. Wypadło by jeszcze wymienić Pankuszt - i na tym kończy się grono naszych znawców zagadnień mazurskich. Wdzięczni jesteśmy dlatego Putramentowi, że przyłączył się do tego szeregu grona swymi doskonałymi reportażami.

Inny interesujący artykuł zamieszcza w tym samym numerze »Odrodzenia« Jan Lenica. Jest to pierwsza bodajże poważniejsza próba omówienia zagadnień plastycznych Wystawy Ziemi Odzyskanych. Lenica stwierdza na podstawie własnych obserwacji, że nowy, surrealistyczny kierunek w sztukach plastycznych, który znalazł swoje odzwierciedlenie w wielu pracach,

stanowiących godną oprawę artystyczną Wystawy, jest jedynie odpowiednią ilustracją monumentalnych budowli i pawilonów Wystawy.

Dużą wrzawę na łamach prasy codziennej wywołały zaczepliwe uwagi Szelaga w dwu ostatnich numerach »Spilki«, a wymierzone przeciw dziennikarzom, obsługującym Kongres Intelektualistów. Nie tutaj miejsce na prowadzenie obronczych filippi: wystarczy jednak stwierdzić, że dziennikarze polscy pracowali na Kongresie w niezwykle trudnych warunkach wobec wieloznaczności obrad i natłoku postaci, znanych jedynie ze zdjęć lub nieznanych w ogóle.

Również niesłuszne wydają mi się zarzuty Szelaga przeciw reportażowi »Ekspresu wieczornego«. Zarzuty Szelaga w »Spilkach« przypominają gwałtowne poszukiwanie matu dla uciążliwych, cotygodniowych felietonów. Jak zwykłe bywa w takich wypadkach, felieton traci ostrość swego dowcipu i nie uratują go nawet aluzje do... części garderoby Picassa.

Leszek Goliński

PROBLEMY CHWILI

Zbędna i nieżywcowa formalistyką

KTO ZNA życie wsi, nie zaprzeczył mi słowem: lud wiejski w Polsce jest wyjątkowo uczciwy. Wiele na nie nierzeczywolnych długów. Jeśli są one egzekwowane przymusowo, dłużnika musiły dotknąć choroby, pomór inwentarza, kleski żywiołowe.

Nie chcę przez to powiedzieć, że nie ma w tej regule wyjątków. Pragnę dostrzec przede wszystkim dostrzec: nie w niesłabo przydługą stanowię niewybaczalną ujmę na honorze.

Takimi uwagami poprzeczam problem, który dla życia wsi ma ogromne znaczenie: problem zdobywania przez rolników żyra na wystawianych wekslach.

Jak wiadomo, przed każdym siwym chłopem musi się zaopatrzyć w gotówkę. Jest mu ona potrzebna na gotunkowe ziarno, na nowozy sztuczne na wynajem sprzętu, na robotników.

Gojący na wsi czas nie pozwala chłopom zająć się teraz młocką zbóża na sprzedaż. Zbywanie zaś o tej porze żywego inwentarza połączone jest dla rolnika z dużymi stratami, gdyż nierogacizna przed zbiorami kartofli jest niedokarmiona, a bydło - w okresie wypasania go w polu - dobry rolnik nie sprzedaje.

Jedynym wyjściem dla wyjsciem z sytuacji jest zaciągnięcie pożyczki na weksel. Obecnie może-on także wystawić zobowiązania wekslowe na ziarno siwne z funduszu państwowego oraz na nowozy sztuczne.

W obu wypadkach wypadki weksle muszą być żyrowane. I to przez ludzi dobrze sytuowanych, a więc w stosunku do uboższych rolników - niuflonych.

Poszukiwanie żyra - to na wsi jedno z najbardziej trudnych zadań. Chłop odnosi się do ludzi wystawiających zobowiązania pieniężne z rezerwą. Żyro nazywa poręczycielstwem; poręczycielstwem nie tylko w sensie materialnym, lecz i moralnym. Moralnymi zaś zobowiązaniami mi chłop nie lubi szafować.

Ponieważ statystyki wszystkich kas pożyczkowych wykazują niezmiennie, że najsumienniejszym i najakuratniej przestrzegającym terminów dłużnikiem jest rolnik, warunek zdobywania przezeń żyra winien być zniesiony.

Rolnicy są właścicielami nieruchomości. Ich stan posiadania znają dokładnie sołtysi i zarządy gminne. Wysokość zaciąganych przez nich zobowiązań jest w stosunku do wartości ich majątku niewspółmiernie mała.

Czy nie wystarczy zatem obciążanie pożyczkami ich unrentarwa lub gruntów - w formie zwykłej adnotacji w księgach gminnych?

Wszak inwentarz bez świadectwa pochodzenia nie może być żyrowany; nieruchomości zaś nie mogą być sprzedane bez zaświadczenia o prawnej własności.

Zapis na inwentarzu lub gospodarstwie rolnym zabezpieczy nałupienie drobna sumę długów rolnika.

Kazimierz Jesion

Światło i ciemność

RZĘKA WIERNOSCI RAZ UCIEKA RAZ WRACA Z POWROTEM

»Rzeka wierności« nazwano Rio Cassiquiare, która przepływa przez Wenezuelę (Ameryka Połudn.). Ta oryginalna rzeka raz płynie w jedną stronę, to znów w odwrotnym kierunku. Pierwsza wyprawa geograficzna dla zbadania tej rzeki ustaliła, że wpała ona do Amazonki i toczy wody z północy na południe. Następna zaś wyprawa określiła co wrecz przeciwnie, że Rio Cassiquiare wpada do rzeki Orinoco i płynie z południa na północ.

Wobec tak sprzecznych orzeczeń wyłano trzecią ekspedycję. Za z kolekt stwierdziła, że rzeka ta z jednej strony wpada do Amazonki z drugiej zaś do Orinoco. Kolejna kadra z tych dwóch rzek odgrywa też rolę źródła Rio Cassiquiare. Kiedy jest susza i wody Amazonki opadają Rio Cassiquiare płynie w kierunku północnym, a kiedy wody opadną w Orinoco, toczy swe wody ku południowi. Jest to bowiem naturalny kanał łączący te dwie rzeki, a że posiada duży gość od 150 km, geografowie uważają go za rzekę, nie mogąc dociec gdzie się mieści jej źródło.

Tylko dla pałacyz Triumfów

Niki z pałacyz nie zaprzeczą, że najbardziej popularnymi papierosami są „Triumfy”. Nie wytrzymują z silnej konkurencji ani Hele, ani wykwintne Zefiry czy Grunwaldy (te ostatnie do nabycia tylko na WZO). Prawdziwy pałacz pali jedynie Triumfy. Mają dużo zalet, a najważniejsza to ta, że są tanie. A dziś przeciętny pałacz musi w swym miesięcznym budżecie przewidzieć co najmniej 2 tys. zł. na papierosy.

Wydawało by się, że wobec popularności tej marki, nasz Monopol będzie dążył do utrzymania tych papierosów na możliwym poziomie. Tymczasem Triumfy dążyły do posiadania wszelkich dane, by odzwierciedlać ludzi od pałenia. Przede wszystkim, większość pudełek zawiera tylko resztki papierosów, bo z połowy suchy tytoń wysypał się. W Triumfach znajdujemy wszystko, jakieś patyki, kawalki sznurka i inne bliżej nieokreślone surowce, a najmniej tytoniu. Trzeba przyznać, że nie we wszystkich. Są pudełka na poziomie i nie wzbudzające zastrzeżeń. Znowy kierują się numerami na papierosach i twierdzą, że im większy numer, tym papieros jest lepszy. Nie wiem, czy tak jest naprawdę.

Ostatnio zdarzają się gatunki o oszczędnościach. Zapalasz takiego Triumfa i już za chwilę zgasił. Jeden papieros można palić i dziesięć razy. Nie jest to jednak wielka oszczędność, ponieważ równocześnie zdejmuje się więcej zapalek. Monopol Tytoniowy zapowiedział, że w najbliższym czasie nastąpi po prawu w gatunkach papierosów. Oby objęła ona i Triumfy — papierosy szerokiej mas.

TUWICZ

Wotownik wrocławski

Uruchomienia na całej długości linii tramwajowej Nr 16 przez przełączenie z jednej strony aż do Tarnogaja, a z drugiej strony przez ul. Mickiewicza aż na Sepolno, nazywa nas Czytelnik wielkim sukcesem i ochrzcił tę linię mianem „sukcesowej” ze względu na łatwość transportowa nia koksów po tej trasie.

Wyraża podziękowania przesyła ją nam Czytelnicy z okazji otwarcia linii 16 na całej trasie. Najwięcej uderowane są okolice Tarnogaja i ul. Mickiewicza.

Opróczono z publiczności przy Wystawie jeden wóz pociągu tramwajowego Nr 12, aby zrobić miejsce dla uczestników jakiegoś wycieczki. Było to wczoraj koło godz. 13-jej. W rezultacie wycieczkowicze siedli sobie wygodnie i zaczęli bronić do stopu do wozu, gdy w dwóch innych wagonach panował nieopisany ścisł i niezadowolony. Musimy być gościnni, to prawda, ale ZMK powinno robić udogodnienia w linii osobno, nie drastycznie.

Kurs dla młodych pracowników wrocławskich i WZO odbywa się w Związku Młodzieży Polskiej. Na kursie wysłuchali referatu o historii Wrocławia dr. Matejczyński i red. Z. Grotowski o WZO. Kurs kończy się we czwartek po czym nowi przewodnicy słoną do pracy, aby obsłużyć ewolucję rowerów z całej Polski.

Złotomata śpiewaczka operowa, Franciszka Plattówna osiedliła się w Wrocławiu i uczyć będzie w klasie

Największy sklep z odzieżą w Polsce

Wczoraj wczoraj podwoje

Wczoraj nastąpiło uroczyste otwarcie sklepu odzieżowego przy ul. Otawskiej nr 78. W otwarciu wziął udział przedstawiciel MRN J. Rozgórski i wiceprezydent Dymek.

Sklep odzieżowy jest własnością Państwowych Fabryk Konfekcyjnych. Jego głównym celem jest zorientowanie się w zapotrzebowaniu i w gustach kupujących. Na podstawie obserwacji w tym sklepie nastawiona będzie produkcja fabryk konfekcyjnych.

Jest to najw. sklep konfekcyjny w Polsce. Powierzchnia jego wynosi

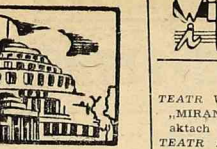
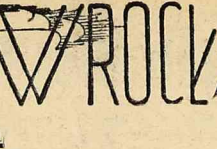
Z sali rządowej

Szafa przepadła

W końcu lutego br. posterunek MO na Dworcu Głównym we Wrocławiu został zawiadomiony, że w ambulanse pocztowym, jadącym do Warszawy, znajduje się załodowana nielegalnie szafa.

Dwaj funkcjonariusze MO udali się na peron i dokonali rewizji w wagonie pocztowym, znajdując szafę pod przewłokami rozebraną szafę. Szafę tę za-

SŁOWO POLSKIE Nr 255 Str. 4

Jesteśmy z wizytą

U najbardziejniejszych obywateli

Wysiłkiem RTPD otwarto Dom Małego Dziecka

W ogródku przy ul. Parkowej Nr 2 jest słonecznie i zaciśnie. Na okolymy wysokimi drzewami placu bawią się dzieci. Jest ich sporo gramadka. Starsze w wieku od 2 do 3 lat ubrane są w czerwone spodnie na szelkach, a młodsze od 1-1,5 roku w jasno - popielate. Część z nich bawi się w piasku, część huśta się, a inne znowu zjeżdżają po równi pochyłej. Dzieci są opalone i tryskają zdrowiem. Wśród nich uwijają się siostry w białych fartuchach. A oto nowy widok: pod stajm: debami stoi rząd maleńkich łóżeczek. Leżą w nich niemowlęta. Niektóre z nich wyglądają zdrowo i czysto, inne są blade.

Co to za dzieci?

W 50 proc. to sieroty — objaśnia dyrektor wrocławskiego oddziału RTPD p. Dąbrowska — podrużone, znalezione, dzieci gruźliki, alkohololiki i syfilitoliki. Te, co już biegają bardzo często wyglądają tak, jak te oto leżące — mizerne. Jednakowoż dzięki troskliwej opiece i pielęgnacji odzyskali zdrowie.

Prawie każde z tych dzieci ma już poza sobą tragiczne przeżycia. Są to najbardziejniejsze obywatele. Takimi właśnie opiekuje się RTPD i dla

nich to wybudowało kosztem 15 milionów zł wspaniały Dom Małego Dziecka przy ul. Parkowej. Zwiędzamy go od piwnic do strychu. Kto widział dom ten przed dwoma laty, może ocenić ogrom złożonej pracy — był w 70 procentach zniszczony. Obecnie jest w nim wszystko, co tylko potrzebne jest do wychowania dziecka. Bogato urządzony gabinet lekarski, w którym urzęduje lekarz — pediatra dr. Czyżewska, jest własna kuchnia, pralnia, a przede wszystkim duże, pełne powietrza sale. Obliczony on jest na 140 łóżeczek. Jak twierdzą znowy, jest to najlepiej urządzony dom małego dziecka w Polsce.

Po zwiedzeniu budynku, zasiadamy w gabinecie kierowniczy — siostry Góralskiej i p. Dąbrowska opowiada nam historię niektórych z dzieci. W głosie jej, gdy mówi o dzieciach, wyczuwa się serdeczność i troskę.

Często oddajemy dzieci do rodzin zastępczych. Ale dostać od nas dziecko nie jest tak łatwo. Nie

oddamy byle komu. Przyznam się, że rodzicom przede wszystkim musi dobrze patrzeć z oczu. Muszą być zdrowi i kulturalni. A kobieta musi mieć zaświadczenie, że jest bezpłodna.

Niedawno zdarzył się u nas ciekawy wypadek. Pewne bezdziejne małżeństwo wzięło od nas chłopczyka. Po paru miesiącach przybra na matkę zaszła w ciążę, pomimo, że lekarze stwierdzili bezpłodność. Okazało się, że pod wpływem uczuć do dziecka rozwinęły się w niej hormony rodne.

Utrzymanie jednego dziecka w domu kosztuje RTPD 12.000 miesięcznie. Suma ta świadczy o poziomie wychowania i pielęgnacji. (Jur)

MGLA

Wczoraj koło godz. 8 rano obserwowano gęstą, jesienną mgłę. Upał sfogował nieco i termometr doszedł do 27 stopni. Ciśnienie wzrosło do 755 milimetrów.

Milicja zaczyna 17-go

Bezpłatne i słono płatne

kursy poruszania się na mieście

Poruszanie się po ulicach wielkie go miasta nie jest jak się okazuje rzeczą łatwą. Najlepszym tego dowodem są liczne skargi milicjantów kierujących ruchem ulicznym. Narzekają na pieszych, że źle przechodzą ulicę, niezważając ani na znaki milicjanta, ani na wyznaczone pasy przejściowe. Plaga miasta jest dalej wyskakujące z tramwajów. Odrębna seria przekroczeń stanowi nie właściwa jazda rowerzystów i motocyklistów. Rowerzyści jeżdżą nawet chodnikami. Nawet i kierowcy samochodów; zdarzają braki w wia domościach o ruchu.

Kilka prób nauki; chodzenia dale

bez wątpienia dużo, ale widać, że go miasta nie jest jak się okazuje rzeczą łatwą. Z inicjatywą Zarządu Miejskiego Milicja Obywatelska przeprowadzi Tydzień nauki poruszania się po mieście. Tydzień nauki będzie od 17 — 23 września. Nauka w piętnastu dniach tygodnia — piątek, sobota, niedziela — będzie bezpłatna. Milicjanci będą pouczać i zwracać uwagę, że np. nie wolno wyskakować z tramwaju itp. Natomiast następne dni obowiązkowo będą w mandaty karne od 100 — 500 zł.

Chyba, że wrocławianie się poprawią. (Jur)

Poważne nagrody dla historyków

za najlepsze prace o Ziemiach Odzyskanych

W ramach Ogólnopolskiego Zjazdu Historyków, który trwać będzie od dn 19 do 22 bm. podane będą oświadczenia o wynikach Konkursu na najlepsze prace dotyczące historii Ziemi Odzyskanych. Konkurs ten ogłoszony był przez Polskie Tow. Historyczne mające swą siedzibę w sto licy.

Przewidziane jest kilka poważnych nagród pieniężnych.

Ossolineum, blisko związane ze Zjazdem Historyków, wydaje w tym samym czasie pierwszy swój powojenny art pierwszy od 1929 r. „Rocznik Ossolineum”. Zawiera on sze

reg rozpraw z dziedziny historii kultury; historii literatury i historii politycznej. Jednocześnie uruchamia Ossolineum wystawę książek historycznej we własnym gmachu.

Najdziej wydany i opracowany starannie przez Prof. Jakubca Uniwersytetu Wrocławskiego „Rocznik Ossolineum” będzie do nabycia dla wszystkich.

Godz. 8.36

Wjeżdża pociąg „towos” z Poznania

Dworzec Główny we Wrocławiu jest jednym z największych dworców w Polsce. Przechodzi przez niego obecnie około 200 pociągów pasażerskich w ciągu doby. Mimo tak wielkiego ruchu obsługi przyjeżdżających odbywa się szybko i sprawnie.

NADJEDZA „TOWOS”

Wycieczki masowe (ponad 300 osób), przyjeżdżające do Wrocławia na WZO za zniżką 66-procentową (młodzież za zniżką 75 procentową) przybywają pociągami tzw. „towos”. Pociągi te złożone są z krytych wagonów, z ławeczkami. Jednostka na Dworcu Głównym. Przez magafony sygnalizują pociąg „towos” z Poznania. Przyjeżdża Państwowa Szkoła Ogólnokształcąca ze Śrems. 50 młodzieży i kilku nauczycieli.

Obsługa wycieczki odbywa się w tempie błyskawicznym. Kierownik udaje się do okienka ekspozytury Miejskiego Biura Wystaw, gdzie natychmiast otrzymuje przydział kwatery na Sepolnie. Młodzież tramwajami udaje się na kwatery, po czym zjeżdża Wytworne, odjeżdża w dwa dni później pociągiem o godz. 21,20. Wszystko odbywa się sprawnie i gładko.

OBŚLUGA DWORCOWA

Odpowiednia ilość kas biletowych i punkty stemplowania biletów powrotnych zapewniają szybką obsługę podróży

Teatry

TEATR WIELKI — dziś o godz. 19-tej „MIRANDOLINA” — komedia w 3-ach aktach C. Goldoniego.
TEATR POPULARNY — dziś o godz. 19-tej „Strzały na ulicy Długiej” — sztuka w 3-ach aktach A. Swirszczyńskiego.

WYSTAWA PŁASTYKÓW OKRĘGOWY ZIEM ODZYSKANYCH — codziennie godz. od 11-tej do 18-tej — ul. Ofiar Oświęckich 38-40.

FOTOPLASTIKON — (ul. Gen. Świerczewskiego 29) — wystawia codziennie od 9-21-tej „AZJA”.

CYRK NR 2 na placu Grunwaldzkim przedstawia codziennie o godz. 19,30, w soboty o 15,30 i 19,30, w niedziele i święta 12,00, 15,30 i 19,30.

Kina

„SLASK” — ul. Gen. Świerczewskiego nr 67 „Wiosna” (radz) — poczt. seansów w dni powsz. od godz. 15,30, 17,45 i 20, w niedz. od godz. 13-tej.
„WARSZAWA” — ul. Fredry 19 „Piołmień Nowego Orleanu” (amer.) — w dni powsz. poczt. 16, 18 i 20, w niedz. od godz. 14-tej.

„SCALA” — ul. Mikołaja 37 „Chłopiec z przedmieścia” (radz) oraz Najnowszy Przegląd Sportowy nr 10, poczt. seansów w dni powsz. godz. 16, 18 i 20, w niedz. od godz. 14-tej.

„POLONIA” — ul. Złotnickiego 63 „Wyspa skarbów” (radz) — poczt. seansów w dni powsz. od godz. 16, 18 i 20, w niedz. od godz. 14-tej.

„PIONIER” — ul. Stalina 71 „Mścimy jastrząb” (amer.) — poczt. seansów w dni powsz. od godz. 15,15, 17,45 i 20,15, w niedz. od godz. 12,45.

„TECZA” — ul. Kościuszki 177 „Zwycięstwo stepów” (ang.) — poczt. seansów w dni powsz. godz. 16, 18 i 20, w niedz. od godz. 14-tej.

„FAMA” — Plac Pole „Skandal” (szwedzki) — poczt. seansów w dni powsz. od godz. 19, w niedz. od godz. 16, 18 i 20. Czynne w płatki, soboty i niedziele.

Dla przyjezdnych

INFORMACJE Z WZO

Godziny zaliczenia: 8-20. Wesole Miasteczko: 8-24. Pawilon Gastronomiczny: 8-23.

Ceny biletów: normalny — 200 zł, za letytm. Zw. Zw. — 150 zł, wycieczkowy 100 zł; młodzież — 50 zł; bezpłatnie dla wojskowych i wychowanków sierot.

Wesolanie taksony: nr 2264 na Placu Solnym.

Przechodnia bogactw: Pawilon Prostokątny, Przechodnia Dzieci — RTPD; Pawilon obok perg. i.

ZWIEDZANIE MIASTA

ZABYTKI: Ratusz — Rynek, Katedra, kościół św. Krzyża, kościół św. Izdego — Ostrów Tumski, kościół Marii Magdaleny Ossolineum — ul. Szewska, kościół św. Wojciecha — Plac Dominikański.

MUZEJA: Państwowe (sztuki średnowieku, malarstwo polskie, prehistoria, czynne 10-17; wyjątkiem poniedziałek (Plac Fiskalowski); Muzeum Historyczne i Muzeum Wojska (Ratusz, Rynek).

Nocne dyżury aptek

Apteka pod „Zgodą” — Witosła 47

Stara Apteka — Kurzy Targ 44

Piaśtowska — Nowowiejska 25

Pod Mieciami — Fortyzantów 25

Godz. 8.36

Wjeżdża pociąg „towos” z Poznania

nych. Pozy tym czynny jest tu informator wystawowy, informator wojskowy, punkt informacji o ruchach pociągów, trzy przechowalnie bagażów (uruchomione specjalnie na WZO), dwa stoiska „Czytelnika” itd.

PBP „Orbis” oraz Miejskie Biuro Wystaw, w obzernych pomieszczeniach doskonale wywiązują się ze swych zadań.

75 PROCENT WYCIECZKOWICZÓW KORZYSTA Z „ORBISU”

Należy to podkreślić, że coraz mniej przybywa tzw. wycieczek „dilkich”, tzn. niezorganizowanych w Miejskim Biurze Wystaw lub w „Orbisie”. W ubiegłą sobotę i niedzielę 75 procent wycieczek obsłużonych było przez „Orbis”. (g-sk)

Znow

zatrucie grzybami

Ostrzegaliśmy — ostróżnie z grzybami. Było to w związku z zatruciem się całej rodziny. Pogotowie Ratunkowe donosi nam, że sąsiad Zofii Midziar lub 23, ul. Sielska 17 (Pielęczy) zameldował o jej ciężkim stanie zdrowia. Przybyli lekarze pogotowia stwierdzili silne zatrucie grzybami.

Co są warte drużyny

do moślaskiej ekstraklasy piłkarskiej

Czekaliśmy kilka dni z pierwszym raportem z niedzieli piłkarskiej Dolnego Śląska, żeby zajął się z meldunkami naszych korespondentów.

Nie są na ogół wesołe. Przeważnie poziom jest ciągle „wakacyjny”, czasami kopania na poziomie kl. B, a czasami (uwaga WG i D) awantury na boisku i poza nim. Na podstawie 12-tu spotkań o mistrzostwo klasy A stawiamy pierwszą lokatę beniaminkowi, „Chrobremu”, TUR-Lenowi z Kamienicy Góry (podobno traci punkty) za dobry mecz z Garbarnią „ho i IKS-owi, który potrafił aż 8 razy strzelić celnie do bramki jeleńskogórskiego OM TUR-u, który bynajmniej nie gra źle.

W PIERWSZEJ GRUPIE PAFAWAG — VICTORIA

W grupie pierwszej prawdopodobnie walka o pierwszeństwo w rozgrywkach jesiennych rozegra się między Victorią, a Pafawagiem. Zagrozi im może jeszcze TUR-Len i Garbarnia, która jest zawsze poważnym przeciwnikiem.

Mieszko wygrał z Gwardią, ale dalej mu jeszcze do czołowej stawki. Pafawagowi wroży my przesłać całoroczny sukcesy. Wagoniarze trenują pilnie i wzmacniają swój zespół nowymi zawodnikami.

IKS I....?

W grupie II-tej wydaje się nam pozycja IKS-u bezsporną. Chrobry pokonał Burzę, ale gra raczej słabej od wrocławian zwyciężając przy dużej dozie szczęścia. Walka o dalsze miejsca w tabelce rozegra się między Wolnością i Żarowem, przy czym wierzymy więcej w grupie Białawy.

W grupie III-ciej nie wiemy jeszcze, czy grać będzie kandydat do drugiej ligi Gwardia Świdnicka. Gdyby nawet przystąpiła ona do rozgrywek klasy A, to w obecnym składzie powinna

być gorsza od WUZ-u i jego głównego konkurenta — Lnu (Wabrzych). Tutaj stawka jest na ogół równa jeśli się weźmie pod uwagę poziom, jaki przedstawiają pozostałe drużyny. O zestawienie tej grupy mieliśmy przecież zał do DOZPN-u uważając, że należało przynajmniej dwie drużyny o wyrównanej klasie przetrzeć do grupy pierwszej i drugiej.

Po ostatnich weryfikacjach podajemy pierwsze oficjalne tabele mistrzów klasy A.

Grupa I.

	gier	pkt.	st. br.
VICTORIA	1	2	2:0
PAFAWAG	1	2	5:1
MIESZKO	1	2	4:1
TUR-LEN	1	2	4:2
GARBARNIA	1	0	2:4
GWARDIA	1	0	1:4
DZIEWIARZ	1	0	1:3
JULIA	1	0	0:2

Grupa II.

	gier	pkt.	st. br.
I. K. S. CHROBRY	1	2	0:2
ZAROW	1	2	3:1
WOLNOŚĆ	1	1	2:2
ODRA	1	1	2:2
LUSTRZANKA	1	0	2:5
BURZA	1	0	1:3
OM TUR Jel. Góra	1	0	2:9

Grupa III.

	gier	pkt.	st. br.
PIONIER	1	2	2:1
WUZ	1	2	3:2
TUR-CUKROWNIK	1	2	3:2
LEN Wabrzych	0	0	
POLONIA	0	0	
NYSA	1	0	2:3
BIELAWIANKA	1	0	2:3
GAZ	1	0	1:2

W klasie B też wre walka

Wrocławską grupę mistrzów kl. B budzi szczerze zaniepokojenie. W rozgrywkach biorą udział przeważnie kluby ro-

botnicze i dlatego też widownia zapelnia się żywo reagując na to co się dzieje na boisku widownia złożona z przyjadł z warszawskich przyjeżdża też za kulturalne zachowanie się należało specjalne zachowanie, albowiem my już ze smutnego doświadczenia, że na boiskach klasy A niejednokrotnie muszą interweniować milicjanci.

Tabela wygląda następująco:

	gier	pkt.	st. br.
1. Gwiazda Wrocław	1	2	3:0
2. Spółem Wr.	1	2	4:1
3. Transportowice Wr.	1	2	6:3
4. Elekrownia Wr.	1	2	6:3
5. Drukarz Wr.	1	2	5:4
6. Barycz Milicz	1	0	4:5
7. Pocztowice Wr.	1	0	3:6
8. Tramwajarz Wr.	1	0	3:6
9. ZZK Oleśnica	1	0	1:4
10. Semafor Brochów	1	0	0:3

Cieszy nas dobra lokata Drukarza, który ma wszelkie szanse na zajęcie dobrego miejsca w tegorocznych mistrzostwach. Jak widzimy Gwiazda, Spółem, Transportowice i Elekrownia, swoje punkty wywalczyły z takim samym trudem, jak sympatyczna drużyna „towarzyszy sztuki drukarskiej”.

Bielawianka — TUR — Cukrownik (Strzelin)

2:3 (1:2)

Zawody o mistrzostwo kl. A rozegrane w Bielawie, zakończyły się po bardzo ciekawej grze, zwycięstwem TUR-u. Gra toczyła się przez cały czas z leką przewagą gości, pod koniec zawodów miejscowi opadli z sił i nie byli w stanie zdobyć wyrównującej bramki. Bielawianka, która ostatnio przeprowadziła kilka zmian w swojej drużynie wypadła słabo, w porównaniu z ambitnie grającym zespołem TUR-u. Sędziował dobrze P. Chrostek ze Świdnicy. Widzów dużo. (r)

Telefon... ekspres... radio...

Kłódzko przygotowuje b. starannie swoją reprezentację do spotkań z Wrocławem. Drużyna kłódzka będzie trenowała ostatni tydzień pod okiem trenera DOZPN op. Prassa.

Dynamo (Moskwa) objęła ponownie prowadzenie w tabeli rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo ZSRR, dzięki zwycięstwom nad WWS, 6:0. Zwycięstwem tym, Dynamo zdystansowała, prowadząc dotychczas w tabeli, drużynę CDKA.

W mistrzostwach A kl. Dolnego Śląska, Bielawianka uległa „TUR-Cukrownikowi” Strzelin w stos. 3:2 (2:1), a TUR-Len Kamienna Góra pokonał Garbarnię Brzeg w stos. 4:2.

Heino Lipp, jeden z czołowych lekkoatletów Związku Radzieckiego, ustanowił nowy rekord ZSRR w pięcioboju, uzyskując doskonały wynik 7.780 punktów.

Nowy rekord Polski pobiła drużyna Elektryczności — Warszawa, w starcie 10x50 m stylem dowolnym o 20 sek. na basenie WURF w Warszawie. (R)

Zle jest z Polonią Bytom. Drużyna Naprzodu pokonała Ligowców 7:1.

Złoty laur Waweli wygrał automobilista czeski inż. Dobry. W klasie samochodów turystycznych zwyciężył Janak (Czechosł.), a Polak Wójcik był czwarty. W klasie III-ciej triumfował Polak Zbik, a w klasie IV-tej Reznicek.

Inż. Dobry miał przeciętną szybkość 92,3.

Pogrom Finlandii w lekkiej atletyce zgromadził Związek Biłaj Finów 138:76. Sensacją była piękna mistrzyni olimpijskiego Rautawaty z Szwedem Dalefor-dem, który trzymał 71,32 m.

Baum (Austria) pobiła rekord świata rzucając oszczepem 48,63 m.

W mistrzostwach piłkarskich Związku Radzieckiego Spartak przegrał niespodziewanie z Dynamo (Moskwa) 1:4, a Torpedo (Moskwa) wygrało z Torpedą (Stalingrad) 3:0.

Pięściarze IKS przesyłają się przez kierownictwo o przybycie w sobotę do łokiu klubu o godz. 19.30.

Ze względu na zbliżający się mecz IKS — Pafawag, przybycie na zebranie obowiązkowe.

Ze sportu radzieckiego

Letnia „Spartakiada” sportowców Uzbekistanu zgromadziła na starcie ponad 1.000 zawodników. W przeprowadzonych na terenie całej republiki zawodach eliminacyjnych brało udział 218 tys. sportowców.

Z wyników osiągniętych na „Spartakiadzie” zastępuje na uwagę czas Ismailowa w biegu na 3 km z przeszkodami — 9:19,9 min. W skoku w dal, w konkurencji żeńskiej Kirejewa osiągnęła wynik 5,33 m. Na „Spartakiadzie” ustanowiono 9 nowych rekordów Republiki, z tego 6 ustanowił piłkarz, a 3 ciężkoatlet.

12-go września rozpoczął się w Leninogradzie drużynowy turniej szachowy o puchar Związku Radzieckiego. Obronę pucharu jest zespół szachistów Gruzi. W tym roku najpoważniejszym kandydatem na zwycięstwo jest reprezentacja Moskwy, w której barwach grają m. in. Smyslow, Lilienthal, Ragozin, mistrz Moskwy Simagin i mistrzyni ZSRR Bykova.

Zesłoroczny mistrz piłkarski Związku Radzieckiego drużyna CDKA objęła ponownie prowadzenie w tabeli rozgrywek o mistrzostwo Związku Radzieckiego w piłce nożnej na rok 1948.

W rozegranym ostatnio spotkaniu C.D.K.A. pokonała „Skrydzya Sowiełtow” (Kujbyszew) w stosunku 3:1 i ma obecnie po 24 grach — 37 zdobytych punktów. Na drugim miejscu znajduje się „Dynamo” (Moskwa), które ma o jed. no spotkanie mniej (23 gry) i 36 pkt. Decydujący o tytule mistrza piłkar-

skiego Związku Radzieckiego mecz rozegrany zostanie między CDKA i „Dynamo” w Moskwie dnia 24 bm.

Odpowiedzi Redakcji

Tenista M. M. Nie ma pan racji. Każdy obywatel Wrocławia może grać na kortach swego stadionu. Nie rozumiemy natomiast, dlaczego nie chce pan być członkiem żadnego klubu.

Ob. Śledziejowski: Wstydźmy się pomocy naszego wystawnika na mecz Gwardia — Mieszko, który pomylił Pana z p. Kowalskim. Sędziował Pan bardzo dobrze. Poprawimy się.

R. R. Brochów: Prosimy wysłać listy do nas najpóźniej w poniedziałek rano.

Działacz sportowy: Chcemy doprawdy mieć wszystkie wyniki kl. B już w poniedziałek i prosimy nam doposażyć przez telefonowanie pod nr 27-69 w niedzielę do godz. 22-tej.

J. K. i Cz. B. Jel. Góra: Przyjmujemy [zakład: Jeżeli Panowie zrobiście to lepiej od naszego korespondenta, akceptujemy stałą współpracę.

Do korespondentów terenowych: Kier. Działu Sport, proszę kolegów o podawanie jak najwyższe wyniki mistrzostw kl. A w piłce nożnej i boksie. Prosi również o przysyłanie listownych notatek z życia klubów i ewentualnych zmian w zarządach organizacji sportowych. OST.

Dziś gra Ruch

Dziś na boisku Pafawagu spotkają się drużyny: Ruch i kombinowany zespół Pafawagu i CPN Gaz.

Chorówowie przyjadą w najbliższym składzie, jedynie bez graczy wyznaczonych do reprezentacji Polski, zasileni zawodnikami ze sławnej już „drużyny przyszłości Ruchu”.

Gospodarze wystawią zespół następujący: Wawrzyniak (Gaz), Dąb-

rowski i Chelczyński (Pafawag), Czyż (P), Morawski (Gaz) i Stasiak (P), Szymczak (P), Szymański, Pawalewicz (G), Siech i Zółciński (Pafawag).

Zawody rozpoczynają się o godz. 17-tej przy czym przypominamy o punktualności, albowiem gospodarze rozpoczną mecz w czasie wyznaczonym w afiszach.

!! Książki szkolne dla wszystkich klas !!

Nabyć można w księgarniach „Czy ełnika” Wrocław, Nowotki 13 i M. Stalina 45. Dzierżonów, Rynek 56, Jelenia Góra, 1 Maja 18. Karpacz, 1 Maja 163. Kłódzko, Rynek. Legnica, Grodzka 3/4. Świdnica, Rynek 42. Wabrzych, Rynek 14. W 78

Gdy się popełni błąd

TYGODNIK DLA KOBIET

»PRZYJACIOŁKA«

Nr 26 Cena 10 zł W 85

Nakład 815.000 egz.

Nikodem Dyhma rozpoczyna urzędowanie jako administrator w majątku Koberowa. Właściciel — Leon Kunicki przedstawia Dyhmę swojej młodej żonie Ninie i córce z pierwszego małżeństwa — Kazi.

Na szczęście nic nie potrzebował mówić, gdyż Kunicki terkotął bez przerwy. Miał zatem czas przyjrzeć się obu paniom. Blondynka mogła mieć najwyżej dwa dziesięcia sześć lat, szatynka może dwadzieścia czy dwa dziesięcia dwa. Zdziwił się tym, gdyż pamiętał, że Kunicki mówił mu o żonie i o córce. Tymczasem obie mogły być tylko jego córkami, chociaż nie wyglądały na siostry. Blondynka, aczkolwiek kształtna i smukła, nie mogła być nazwana szczeniakiem. Małe, lecz wydane, zmysłowe usta, łagodny owal twarzy i ogromne, niemal nieproporcjonalnie duże, mocno błękitne oczy, zdradzały naturę marzycielską. Elegancka, letnia sukienka z surowego jedwabiu, odsłaniała szyję i ramiona ołśniewającą białości.

Obok tej pastelowej urody wąskie, skośne i zro-

nięte brwi młodszej, jej krótko, po męsku obcięte kasztanowate o miedzianym połysku włosy, jej zapięta pod szyję angielska bluza z ciemnozielonym krawatem i silnie opalona cera — stanowiły jaskrawy kontrast. Przy tym spojrzenie orzechowych oczu miało w sobie coś zadziwiającego. Dyhma uderzył poza tym kształt jej uszu. Szatynka siedziała doń profilem i po prostu zmuszał siebie, by raz po raz nie przyglądać się jej uchu. Nigdy dotąd nie zwrócił uwagi na uszy ludzi, z którymi się stykał. Teraz dopiero stwierdził, że ucho może mieć swój indywidualny wyraz, że może być piękne, może przypominać jakiś egzotyczny kwiat o prężnej i soczystej konsystencji i o przykuwającym wzrok kształcie. Kunicki miał małe czerwone uszka ostro zakończone u góry, a blondynce zakrywało je puszyste uczesanie.

Obserwacje nie przeszkadzały Dyzmie uważać, by swymi ruchami i sposobem jedzenia jak najbardziej upodobnić się do reszty towarzyszących i przez nieodpowiednie zachowanie się, nie zdemaskować braku tego, co rejent Winder nazywał „kindersztuba” — a co prawdopodobnie miało oznaczać pańskie formy.

Kunicki mówił bez przerwy, obszernie opisywał zalety i ujemne strony Koberowa, wyliczał inwentarz, charakteryzował temperamenty poszczególnych koni, układał plan, według którego zademonstruje to wszystko ko kochanemu panu Nikodemowi.

Dotychczas zdążyłem tylko pokazać panu pokój parterowy.

Pociągnął łyk kawy, wskutek czego znalazła się pauza, wystarczająca na odzewanie się blondynki:

— I jakże się panu podobało?

— Bardzo bogato — odparł po prostu Dyhma. Na twarz blondynki buchnęły rumieńce. W oczach odbiła się niewymowna przykrość.

— To, proszę pana, gust mojego męża.

— Che, che, che — zaśmiał się Kunicki — mówię to już panu Nikodemowi. A niech pan sobie wyobrazi, że Nina pierwszą scenę małżeńską, che, che, che, właśnie o to mi zrobiła, gdyśmy przyjechali po ślubie do Koberowa. Oto jest wdzięczność niewieścia. Ja tu, panie, na głowie stawałem, żeby mojej pani usłać gniazdko, a ona jeszcze mi scenę zrobiła. I niech pan sobie wyobrazi.

— Przestań, proszę — przerwała pani Nina.

— Nie rozumiem cię, papo — dodała szatynka — po co nudzisz pana Dyzmę opowiadaniem o rzeczach, które w dodatku sprawiają przykrość Ninie?

— Ależ ja nic nie mówię, nic nie mówię, kochanie. Zresztą, zaraz was wolniny od naszego towarzysza, bo muszę panu Nikodemowi pokazać Koberowo. Powiadam panu...

— Może pan Dyhma jest zmęczony — wtrąciła pani Nina.

— Boże broń — zaprzeczył Nikodem.

— No widzisz, no widzisz — zaszepelił zadowolony Kunicki — nas, ludzi interesu aż korci, żeby wszystko pozytywne, wszystko istotne i jedynie ważne, zaraz poznać.

— Papo, nie mów za pana Dyzmę — przerwała córka; — wątpię, czy dla każdego podkładał kolejowe i odpadki drzewne są rzeczą najistotniejszą i jedynie ważną. Prawda, proszę pana? — zwróciła się do Dyhmy.

(Dalszy ciąg jutro)

F-32254

Redaktor Naczelny: Stanisław Ziemiał

Adres Redakcji i Wydawnictwa: Wrocław ul. M. Nowotki 13 — tel. Redakcji 27-55, tel. Wyd. 27-54. Red. Naczelny przyjmuje w poniedziałki, środy i piątki od godz. 12 do 13-jej.

Sekretarz Redakcji codziennie od 11 — 13. Redakcja za dział ogłoszeń nie odpowiada. Prenumerata z odbiorem na miejscu 120 złotych miesięcznie z przesyłką pocztową 135 zł.

* odnośnikiem do domu 170 złotych. PKO Wrocław Nr VIII 13-62 Druk. Sp. Wyd. „Czytelnik” Wrocław, ul. T. Kościuszki 49.

Wydawca: Sp. Wyd. „Czytelnik”